

נדה ב

שמאי	הלל	חכמים
דיין שעתן	מפקידה לפקידה, ואפילו לימים הרבה	מעט לעת - ממעטת על יד מפקידה לפקידה, ומפקידה לפקידה - ממעטת על יד מעט לעת.

יוצא מן הכלל: כל אשה שיש לה וסת - דיה שעתה
עוד דין: והמשמשת בעדים הרי זו כפקידה, וממעטת על יד מעט לעת ועל יד מפקידה לפקידה,

הסבר לדברי שמאי: כיצד דיה שעתה: היתה יושבת במטה ועסוקה בטהרות, ופרשה וראתה - היא טמאה והן טהורות.

הבהרה - לדעת חכמים: אף על פי שאמרו מטמאה מעט לעת - אינה מונה אלא משעה שראתה.

הדעה	שמאי	הלל
הטעם	העמד אשה על חזקתה, ואשה בחזקת טהורה עומדת	מפקידה לפקידה, ואפילו לימים הרבה
קושי ממקווה מקוה שנמדד ונמצא חסר - כל טהרות שנעשו על גביו למפרע, בין ברשות הרבים בין ברשות היחיד טמאות	קשיא למפרע	קשיא ודאי, דאילו מעט לעת שבנדה תולין, לא אוכלין ולא שורפין, ואילו הכא - טומאה ודאי!
תירוץ	התם משום דאיכא למימר העמד טמא על חזקתו ואימא לא טבל <u>קושי</u> : אדרבה, העמד מקוה על חזקתו ואימא לא חסר! <u>תירוץ</u> : הרי חסר לפניך; <u>קושי</u> : הכא נמי: הרי דם לפניך! <u>תירוץ</u> : השתא הוא דחזאי. <u>קושי</u> : הכא נמי: השתא הוא דחסר! <u>תירוץ</u> : הכי השתא! התם איכא למימר חסר ואתא חסר ואתא, הכא - מי איכא למימר חזאי ואתא חזאי ואתא? <u>קושי</u> : ומאי קושיא? דלמא הגס חזאי ואתא? <u>תירוץ</u> : התם - איכא תרתי לריעותא, הכא - איכא חדא לריעותא	התם משום דאיכא למימר העמד טבל על חזקתו ואימר לא נתקן, <u>קושי</u> : אדרבה, העמד יין על חזקתו ואימר לא החמיץ! <u>תירוץ</u> : הרי החמיץ לפניך! <u>קושי</u> : הכא נמי - הרי דם לפניך! <u>תירוץ</u> : השתא הוא דחזאי. <u>קושי</u> : התם נמי - השתא הוא דהחמיץ! <u>תירוץ</u> : הכי השתא! התם - איכא למימר החמיץ ואתא החמיץ ואתא, הכא - מי איכא למימר חזאי ואתא חזאי ואתא? <u>קושי</u> : ומאי קושיא, דלמא הגס חזאי ואתא? <u>תירוץ</u> : התם - איכא תרתי לריעותא, הכא - איכא חדא לריעותא.

עוד קושי: ורמי חבית אמקוה: מאי שנא הכא - ודאי, ומ"ש הכא - ספק?

תירוץ: א"ר חנינא מסורא: מאן תנא חבית - ר"ש היא, דלגבי מקוה נמי ספקא משוי ליה. דתנן, מקוה שנמדד ונמצא חסר, כל טהרות שנעשו על גביו למפרע, בין בר"ה בין ברה"י - טמאות. ר"ש אומר: בר"ה - טהורות, ברה"י - תולין.

